

ЗДРАВКО ВУЧИНИЋ

Рефлексије

Преображај, 2024, уље на платну, 100x73cm
Transformation, 2024, oil on canvas, 100x73cm

ЗДРАВКО ВУЧИНИЋ

Рефлексије

ZDRAVKO VUČINIĆ

Reflections

Продајна галерија „Београд”

Април 2024.

Београд

Релативно кратки, брзи потези, нанесене боје, у Вучинићевим сликама чувају енергетски набој за коначну гомилу, где набој важи као латентно стање трајне енергизације сусретања многих трагова материје у виду обједињења свих покрета унетих у видно поље слике.

Дела Здравка Вучинића не дугују конвенционалним облицима гестуално створене оптике, јер његова гестуалност нису само формални трагови брзине и количине пигмената, него стварање призора који би се у теорији визуелне културе могао назвати „престоном формом“ (она која влада околином).

Његове новије слике су посебне по аутентичности из два разлога: немају поређење са сродним поетикама савремене гестуалности ни поетикама опште нефигуралне усмерености. Једино што их најбољим начином преводи у савремени израз јесте, одржива логика просторности пејзажне форме у којој, по правилу, доминира представа централне зоне. Са овом серијом аутор продубљује гестуалне могућности сугестивним достигнућем персонализације својства пиктуралног призора.

Вучинић је уметник тихог постојања суптилних домашаја.

Коста Богдановић

Кад је реч о формалној структури, приметно је да Вучинић слику гради на игри топлих и хладних односа, тачније, на распореду тонова и полутонова, често уз звучне акценте чисте боје. При томе, непосредан потез одређује правце кретања и успостављање ритма композиције. С друге стране, његова машта бележи одређена осећања и духовна расположења. Приметан је сугестиван, плавичасти тон, који несумњиво подсећа на племениту материју Косте Миличевића. Међутим, испод колористичке копрене, слутимо непостојећи цртеж, који спонтано памти невидљиву форму из природе или робуствна узвишења на незаборавне пејзаже из детињства.

Речју, Здравко Вучинић, својим постигнућем, достојно афирмише београдску колористичку школу.

Станислав Живковић

Прожете обилним асоцијацијама, Вучинићеве самосвојне Луче микрокозме, су се развиле, ликовно успоставиле и сопством артикулације, уједначиле. Усталиле су се у домену отвореног контекста, са реским, гестуалним, наглашеним бојеним акцентима, те рукописном фактуром оштрих, брзих замаха потеза, простртих на утишани смирај површине, коначно, са пулсирајућим, игличастим детаљима и гамом топло-хладних, уверљиво сазданих, ритмичних хармонија.

У збиру наглашене градње облика, које подржавају пригодни, смисаони, каткад поетски називи дела, истакнут је аутономни модел Здравковог сликарског поступка. Он је заокружен естетиком властите промисли, обележене престижним појавама 20. века.

Душан Ђокић

Темељито образован, избрушеног укуса, кадар да процени и оцени оно што је најбоље, Вучинић спремно гради естетички компактно дело чији бисмо заједнички садржатељ могли да одредимо као успешно настојање да се сведеним пластичним средствима, у првом реду гестом и бојом, постигне што упечатљивија изражајност. Истине за вољу, Здравко Вучинић, се као сликар никада није наметао, гурао у прве редове, међу носиоце нових идеја и нове праксе, чије је врлине али и мане добро познавао и препознавао.

Због тога у овом циклусу његових слика, које управо излаже, ништа није на површини, у иконогрфском, наративном или дескриптивном слоју, већ се налази похрањено у дубини, склоњено у сам епицентар емотивних збивања, испод наизглед поједностављене а у суштини до максимума изражајности доведене и активирание пластичне структуре.

Да Здравко Вучинић, као сликар, није остварио више од оног што овом приликом и овде излаже, сигурни смо да би и то било савим довољно да оправда видно и важно место које му, као комплексној стваралачкој личности, припада у историји савремене српске ликовне уметности.

Никола Кусовац

На први поглед је јасно да је заједнички именитељ Вучинићевих рефлексивних гестуалности, моћан, доминантан бојени траг, који може да се тумачи као запис или код.

Вучинићев гест је дословно прича за себе, самосвојан и аутономан. Управо се, кроз сагледавање целовитог низа сликарских гестова (трагова), насталих неретко под снажним емоцијама и у једном даху, долази до јасне представе или доживљаја уметничког имагинарног света. Можда бисмо дали себи ту слободу, да провокативно завиримо у ону другу уметничкову страну, тамо где се овлаш додирују или преклапају две стране Вучинићеве стваралачке природе – оне која га наводи на промишљање (*vita contemplativa*) и она која га наводи на делање (*vita activa*).

Петар Петровић

ЗДРАВКО ВУЧИНИЋ

(1943. Гостиловина, Мојковац)

vuciniczdravkobg@gmail.com

Здравко Вучинић завршио је Умјетничку школу у Херцег Новом, код сликара Војислава Станића и потом дипломирао на Филозофском факултету у Београду – група за Историју уметности, код професора Лазара Трифуновића. Био је дугогодишњи кустос и директор Продајне галерије „Београд“. Приредио је више тематских и групних изложби и аутор је великог броја текстова, есеја и монографских публикација о савременим српским уметницима. Члан је УЛУПУДС-а, Удружења ликовних критичара Србије, Међународног удружења критичара АІСА и Удружења новинара Србије.

Самосталне изложбе:

- 2024. Народни музеј, Смедеревска Паланка
- 2020. Завичајни музеј, Жагубица
- 2020. Народни музеј Пожаревац
- 2018. Галерији блок, Нови Београд
- 2018. Културни центар Брана Црнчевић, Рума
- 2018. Галерија 73, Београд
- 2015. Градска галерија Мостови Балкана, Крагујевац
- 2015. Галерија удружења ликовних уметника Хомоље, Жагубица
- 2012. Галерија удружења ликовних уметника Хомоље, Жагубица
- 2012. Галерија центра за културу Градац, Рашка
- 2001. Завичајни музеј, Рума

Награде и признања:

- 2015. Диплома за најбољу монографију из области историје уметности – Пеђа Милосављевић на 60. Међународном београдском сајму књига
- 2015. Изабран за главног и одговорног уредника часописа Ликовни живот
- 2015. Плакета за Допринос култури града коју је доделила Општина Жагубица
- 2008. Награда за Животно дело коју је доделила Скупштина УЛУПУДС-а
- 1981. Годишња награда УЛУПУДС-а

Излазак, 2024, уље на платну, 100х60cm
Exit, 2024, oil on canvas, 100х60cm

Кретња, 2024, уље на платну, 100х60cm
Movement, 2024, oil on canvas, 100х60cm

Рефлексије, 2024, уље на платну, 145x100cm
Reflections, 2024, oil on canvas, 145x100cm

Просторни сегменти, 2024, уље на платну, 100x100cm
Spatial Segments, 2024, oil on canvas, 100x100cm

Вибрације, 2024, уље на платну, 123x78cm
Vibrations, 2024, oil on canvas, 123x78cm

ZDRAVKO VUČINIĆ

(b.1943, Gostilovina, Mojkovac)

vuciniczdravkobg@gmail.com

Zdravko Vučinić completed his studies at the Art School in Herceg Novi, under the tutelage of painter Vojo Stanić, and graduated from the Faculty of Philosophy in Belgrade – Department of Art History, under Professor Lazar Trifunović. He was a long-serving curator and director of the Beograd Sales Gallery. He organized solo and group exhibitions and participated in numerous group exhibitions. He is the author of numerous newspaper articles on the topic of art, prefaces for catalogs, studies, essays, and monographs on contemporary Serbian artists. He is a member of ULUPUDs (Applied Artists and Designers Association of Serbia), Association of Art Critics of Serbia, International Association of Art Critics AICA, and the Association of Journalists of Serbia.

Solo exhibitions:

- 2024 National Museum, Smederevska Palanka
- 2020 County Museum, Žagubica
- 2020 National Museum, Požarevac
- 2018 Blok Gallery, New Belgrade
- 2018 Brana Crnčević Cultural Center Gallery, Ruma
- 2018 Gallery 73, Belgrade
- 2015 City Gallery Mostovi Balkana, Kragujevac
- 2015 Association of Fine Artists' Gallery, Žagubica
- 2012 Association of Fine Artists Gallery, Žagubica
- 2012 Culture Center Gradac Gallery, Raška
- 2012 County Museum, Ruma

Awards and Recognitions:

- 2015 Diploma for the best art history monograph: Pedja Milosavljević – at the 60th International Belgrade Book Fair
- 2015 Appointed Editor-in-Chief of Likovni život (Art Life) magazine
- 2015 Plaque for Contribution to the Culture of the City presented by the Žagubica Municipality
- 2008 Lifetime Achievement Award from the Assembly of ULUPUDS
- 1981 ULUPUDS Annual Award

Vučinić paintings executed by relatively short, swift gestures of applied colors preserve an energetic charge for the final cumulation, where it serves as a latent state of persistent energization of the meeting of numerous traces of matter in a form that unifies all gestures introduced into the visual field of the painting.

Vučinić's works are not indebted to conventional forms of gestural optics, as his gesturality does not merely represent formal traces of the velocity and pigment quantity, but rather the creation of images that could be called, in the theory of visual culture, "throne forms" (the one that governs the surroundings)

His recent works are distinctively authentic for two reasons: they lack comparison both with related poetics of contemporary gesturality and with general non-figurative orientations. What best translates them into a contemporary idiom is the sustainable logic of spatiality in the landscape form, where by rule, the image of the central zone dominates. It is with this series of paintings, that the artist increases the gestural possibilities through suggestive achievements of personalizing the features of the pictorial image.

Vučinić is an artist of quiet subtle achievements.

Kosta Bogdanović

It is evident that Vučinić's formal structure is built on the interplay between warm and cold relationships, more precisely, the arrangement of tones and half-tones, often accompanied by the sounds of pure colors. The direct stroke determines the direction of movement and establishes the rhythm of the composition. On the other hand, his imagination records certain feelings and spiritual moods. A noticeable, bluish tone is present, which undoubtedly reminds us of the noble material of Kosta Miličević. However, beneath the colorful layer, we can sense the non-existent drawing, which spontaneously remembers the invisible form of nature or robust elations of the unforgettable landscapes of childhood.

In short, Zdravko Vučinić, through his achievements, laudably affirms the coloristic school of Belgrade painting.

Stanislav Živković

Infused with abundant associations, Vučinić's distinctive paintings *Rays of Microcosm* (Luče microcosmsa) have developed, visually established, and through self articulation harmonized. They have settled in the domain of open context, with accentuated, gestural, emphasized colored accents, painted with sharp, quick strokes, unfolding on the hushed surface, culminating in pulsating, needle-like details, and a range of warm-cold, convincingly created, rhythmic harmonies.

The autonomous model of Vučinić's painting process stands out in the entirety of the emphasized construction of forms supported by appropriate, meaningful, sometimes poetic titles. It embodies an aesthetics of his own reflection, marked by the prestigious phenomena of the 20th century

Dušan Đokić

Well-educated, with a refined taste, able to assess and evaluate what is best, Vučinić readily creates an aesthetically compact body of work whose shared thematic content we could jointly define as a successful endeavor to convey, through reduced plastic means, primarily through gesture and color, a more striking expressiveness. Truth be told, Zdravko Vučinić, as an artist, has never imposed himself, pushed himself into the forefront, among artists of new ideas and new practices, whose virtues and flaws he knew well and recognized. Therefore, in this series of paintings nothing is superficial in the iconographic, narrative, or descriptive layer, but rather is hidden in the depths, tucked away in the very epicenter of emotional events, beneath what appears to be a simplified yet, in essence, maximally expressive plastic structure.

We are confident that if Zdravko Vučinić, as a painter, had not achieved more than what is presented here, it would have been quite sufficient to justify his visible and important place in the history of contemporary Serbian visual art.

Nikola Kusovac

At first glance, it is evident that the common denominator behind Vučinić's reflections is gesturality, a powerful, dominant colored trace that can be interpreted as a record or code. Vučinić's gesture in essence speaks for itself, is distinctive and autonomous. By examining the entire sequence of painterly gestures (traces), often inspired by strong emotions and done quickly, we arrive at a clear understanding or perception of the artist's imaginary world. Perhaps we might even grant ourselves the freedom to provocatively peek into the other side of the artist, where the two aspects of Vučinić's creative nature briefly touch or overlap: one that leads him to contemplation (*vita contemplativa*) and the other that guides him to action (*vita activa*).

Petar Petrović

ИЗЛОЖБА РЕАЛИЗОВАНА СРЕДСТВИМА
СЕКРЕТАРИЈАТА ЗА КУЛТУРУ
ГРАДА БЕОГРАДА

EXHIBITION SUPPORTED BY
SECRETARIAT FOR CULTURE OF
THE CITY OF BELGRADE

ИЗДАВАЧ
ПРОДАЈНА ГАЛЕРИЈА «БЕОГРАД»
Косанчићев венац 19, Београд, Србија
Тел/факс 011 30 33 923
Тел 011 32 87 325
office@galerijabeograd.org
www.galerijabeograd.org

PUBLISHER
SALES GALLERY «BEOGRAD»
Kosančićev venac 19, Belgrade, Serbia
+ 381 11 30 33 923
+ 381 11 32 87 325
office@galerijabeograd.org
www.galerijabeograd.org

Главни и одговорни уредник
Михаило М. Петковић, директор галерије

Editor-in-chief
Mihailo M. Petković, Gallery Director

Кустоси галерије
Јелена Кривокапић
Сања Тодосијевић

Gallery Curators
Jelena Krivokapić
Sanja Todosijević

Ликовни уредник
Мирослав Сапунџић

Art Editor
Miroslav Sapundžić

Уметнички савет
Бранко Раковић
Александар Лека Младеновић
Горан Десанчић

Art Council
Branko Raković
Aleksandar Leka Mladenović
Goran Desančić

Текст у каталогу
Коста Богдановић
Станислав Живковић
Душан Ђокић
Никола Кусовац
Петар Петровић

Text in catalogue
Kosta Bogdanović
Stanislav Živković
Dušan Đokić
Nikola Kusovac
Petar Petrović

Превод
Ванда Перовић

Translation
Vanda Perović

Дизајн
Жолт Ковач

Design
Žolt Kovač

Фотографија
Славомирка Ковачевић

Photography
Slavomirka Kovačević

Штампа
Грид студио доо, Београд

Printed by
Grid studio, Belgrade

Тираж
150

Print run
150

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

75.071.1:929 Вучинић, З.(083.824)
75(497.11)“20“(083.824)

ВУЧИНИЋ, Здравко, 1943–

Здравко Вучинић = Zdravko Vučinić : Рефлексије = Reflections : Продајна галерија "Београд", април 2024.
/ [текст у каталогу Коста Богдановић [и др.]] = [text in catalogue Kosta Bogdanović [et al.]] ; [превод
Ванда Перовић] = [translation Vanda Perović] ; [фотографија Славомирка Ковачевић] : [photography
Slavomirka Kovačević]. – Београд : Продајна галерија "Београд" = Belgrade : Gallery "Beograd", 2024
(Београд : Грид студио = Belgrade : Grid studio). – [12] стр. : репродукције ; 22 x 22 cm

Упоредо срп. текст и енгл. превод. – Тираж 150. – Биографски подаци о уметнику.

ISBN 978-86-6141-211-0

а) Вучинић, Здравко (1943–) -- Сlike -- Изложбени каталози

COBISS.SR-ID 141444105

Насловна страна / Front cover

Бело сажимање, 2024, уље на платну, 130x100cm,
детал

White Compression 2024, oil on canvas, 130x100cm,
detail

Последња страна / Back cover

Црвени акценти, 2024, уље на платну, 85x80cm
Red Accents, 2024, oil on canvas, 85x80cm

Трагови енергије, 2024, уље на платну, 124x78cm
Traces of Energy, 2024, oil on canvas, 124x78cm

Бели излазак, 2024, уље на платну, 100x70cm
White Exit, 2024, oil on canvas, 100x70cm

www.galerijabeograd.org